

TAPOLCZAI LAPOK

Társadalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A szerkesztőség:
Wallner-féle ház, a tó partján, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Felelős szerkesztő:
KOLLÁNYI ÖDÖN.
Kiadó és lap tulajdonos:
LÓWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K., negyedévre
2 korona 50 fillér.
Hirdetmények: Egy hasábos petsor egyszeri közlésnél 8 f.
többszöri közlésnél 6 fillér. Apró hirdetés lappal együtt egész
évre 16 korona. — Nyílt-tér: Minden szó 4 fillér.

Bacsányi János.

Lesz-e aki szívében
Fenntartson engemet emlékezetben?
Lesz-e, ki könnyűt ejtsen hült poromra,
S egy szentelt áldást mondjon eltűnt
[aranyékomra?]

Bacsányi János.

Fényes Samu, a Kurucz Féja Dávid szerzője „Bacsányi” címmel 3 fölvonásos színművet írt, mely febr. 5-én került először színre a budapesti Vigszínházban.

A színműről a kritikusok nem sokat beszélnek, de röstelik, hogy szerző, Bacsányit, e kiváló férfit nem arról az oldalról mutatja be a nagy közönségnek, melyből az, Bacsányi férfias egyéniségét, jellemszilárdságát, őszinteségét és forró honszerelmét a lehető legfényesebb világításban ismerhetné föl. Mert Bacsányi csak a hazáért élt és szenvedett; csak ezért keverte magát bajba; csak a drága hazáért tűrt el kárt, döntötte magát veszedelembé és vett föl érte nehéz rabságot és kész volt minden áldozatra, mihelyt a szeretett hazáról volt szó. Ezek miatt a nemes tulajdonok miatt bukott Ő el a Kassai Muzeummal és ugyancsak a nemes tulajdonok vetették Őt börtönbe.

Ennek a derék, páratlan hű hazafinak drága hamvai nem pihennek a haza szent földjében; ott nyugsznak a linczi temetőben hű felesége Baumberg Gabriella porai mellett. Egy negyed század óta, időközönként megmegújul a mozgalom, hogy e drága

hamvakat hazahozzuk és eltakarítsuk a haza szent földjében, melynek minden rögén oly kimondhatlan szeretettel csüngött. De elháríthatlan akadályok útját állják a hazafias, kegyeletes terv megvalósításának. Nem a költségen múlik, mert e célra gyűjtőtűnk már 1157 K. és 9 fillért; de egészen más itt a baj. Bacsányi a közönséges politikának a martirja. Neki tulajdonítják Napoleonnak a magyar nemzethez intézett proclamációjának magyar szövegre fordítását és az így készült proclamáció terjesztését. Pedig miként Bayer Ferencz bajai főgymn. tanár „Bacsányi János” című irodalomtörténeti tanulmányában napnál világosabban kitűnik, Bacsányit akkori viszonyai, minden hazaszeretete mellett is elvonták politikai mozgalmakban való mindennemű részvételtől. És erre, akkori állásánál fogva — udvari fogalmazó lévén Bécsben — bár a legtisztább honszerelem hevítette keblét, mint a legférfiasabb jellemszilárdság és őszinteség tulajdonosa, — a világot sem ragadtatta volna el magát.

140 esztendeje leszen folyó évi május hó 7-én, hogy Bacsányi János Tapolczán született. A nagy tudós és költő érdemeit a Magyar Tudományos Akadémia is méltányolta és tagjává választotta. Lángoló hazaszeretet, páratlan bátor hang vonul végig költőnknek a nemzetek vesztett szabadságáért kesergő költeményein.

Nem szándékunk azokat a könnyűt facsaró hazafias költeményeket bemutatni, föntartjuk ezt magunknak más alkalomra; mert *főn akarjuk tartani városunk nagy szülöttének emlékezetét; és hogy könnyűt ejthessünk a nagy férfiu hült poraira, folytatni kívánjuk a 25 évvel ezelőtt megkezdett és eddig sem egészen szünetelt mozgalmat, hogy a drága hamvak visszakerüljenek és itt a honi szent földön mondassunk szent áldást azokra.*

Tapolcza város érdemeiben gazdag biráját szeretettel párosult tisztelettel kérjük, szíveskedjék intézkedni az iránt, hogy az a ház, melyben Bacsányi született, láttassék el díszes emléktáblával.

Áldozunk Bacsányi dicső emlékének egyelőre ennyit; hozzunk egyébiránt mozgásba minden tényezőt, mely lehetővé teszi, hogy városunk e nagy szülöttének hamvait hazahozhassuk és itt a hazai szentelt földben örök nyugalomra helyezhessük!

Barát Álmos.

Beszéljünk magyarul!

Valóban bámulatra méltó, hogy itt, ezen a magyar vidéken, hol a csecsemő az anyatejével szívja magába dalamos nyelvünket, kell elhangoznia a fentebbi felhívásnak. Nem csodálkozunk, ha valahol az osztrák határ mentén élnek, vagy pl. a köznép volna német, avagy a környékünkön

TÁR C Z A.

Hableány.

A „Tapolczai Lapok” eredeti tárczája.

Évekkel ezelőtt düledező csárda állt a Balaton partján. Ott, hol a vén Badacsony — midőn egy alkalommal maga is beruggott — elesett és kifélezte magát a lávát. Pusztán volt ez a csárda, de nem is volt csoda, mert fiatal korában ha cigányzene szólt belsejében, hát maga is kedvet kapott a tánczra és ilyenkor úgy elragadta a jámbor indulat, hogy csak a Balatonba való fulladás félelme térítette észre. Hát még ha a csárda gyöngye, a vidék legszebb virága Szőke Julis tánczolt benne! Örömeiben sokszor, hogy megölelhessen, hát még összedőlni is kedvelett volna. Nem úgy Julis. Ő csak édesanyját, a vén Boris nénit szerette. Olyan volt ez az öregasszony, mint egy vén tilalomfa. Ha valamelyik vendég megcsipte Julis állát, rögtön ott termett és leczkét adott az illem minden paragrafusából. „Juliskám! édes vérem — szólt — nem szabad ám oly beszédesnek lenni mindenkivel, különösen ezekkel a városi urakkal nem, mert ezek olyan szépeket tudnak mondani, hogy kiszaladják a Balatonból még a fogast is.”

„Ne féltsem édes jó szülém, nem bánatnak azok engem, csak dévajkodni szeretnek velem.” Azonban minden máskép történt.

Nyár elején megjöttek a csárda rendes vendégei, kik egy sugar termetű szép szőke fiatal embert hoztak magukkal. Mint Sági Dénes földbirtokost mutatták be.

„Látod Dénes ezt a gyönyörű vidéket” — szóltak az új vendéghez barátai — „itt majd felejteni fogsz mindent. Szórakozz, mulass, ha a mult szomorú emléke merül fel lelkedben, barangold be a vidéket, bizonyára felejteni fogsz mindent.” „Felejteni! felejteni! Istenem! de könnyű azt kimondani. Kérdezték meg a csalóányt, miért énekel oly szomorun, ha párját kalitkába zárták. Kérdezték meg a beteg szívet, miért nem örül a természet szépségeinek. Különbözik úgy sem tart soká.” Beteg volt Sági Dénes, a szerelem betege. Mint árva gyermeket, atyjának jó barátja Kelő Endre, egy mogorva nyugalmazott honvéd-százados nevelte fel egyetlen lányával, Ilkával. A két fiatal lelke teljesen egygyé olvadt. S midőn a legszebb jövő elé tekintettek, villámcsapásként hatott rájuk a következő eset. „Leányom” — így szólt egy napon a százados Ilkához — „Delkényi ezredes megkérte tőlem kezdet és én szavamat adtam, hogy övé lesz. Remélem örülni fogsz ennek, miután az ezredes nekem jó barátom, ki fényes állást foglal el, jellehet már túl van az ötvenen, de azért boldog lesz mellette.”

„Atyám, — szót Ilka — én már szeretek.” „És hogy híják azt a boldog halandót?” „Sági Dénes” Megrendült a vén ka-

tona, midőn ezt a nevet hallotta, mert erre nem számított. Majd összeszedve magát így szólt: „Akarom hogy az ezredes neje légy, mert szavamat adtam. Különbözik választás: vagy zárda, vagy Delkényi ezredes.” „Inkább zárdába megyek.” „Helyes. Hátra arc! Indulj!” Kelő Ilka pár hét múlva az Orsolya szüzek zárdájában felvette a szerzetes ruhát, melyben ha a boldogságos Szűz Anya oltára előtt térdelt, könnyeit hullatva, úgy nézett ki, mint egy angyal, ki elvesztette a reá bízott lelket.

Sági Dénes megkapta az atyjától reá maradt birtokot, mely azonban semmi örömet nem szerzett neki. Messze elmenni, ez volt egyedüli vágya. Így jutott a Balatonparti csárdába vendégnek. „Édes szülém — szólt Juliska — Olyan szonoru ez az új vendég, talán valami betegségre van.” „Nem tudom leányom, Minden esetre jó lesz, ha fölvidámitod, mert igen bőkezű, s a mellett meg olyan jámbor.”

Több sem kellett Julisnak. Egy kimondhatatlan érzés támadt kebelében, melyet eddig nem tapasztalt. Nem tetszettek többé a vig kedélyű urak, hanem csak Dénes búskomorsága imponált neki. „Miért oly szomorú Sági ur” — kérde Julis — talán a kiszolgálás nem megfelelő, vagy talán a levegőváltozás okozta azt, hisz itt oly szép minden.” „Szép, szép Juliskám,” — mondá Dénes — miközben leült a leány mellé egy padkára, s megfogván kezét kérde tőle: „ha-

elterülő falvak lakossága volna idegen nyelvű. De így! . . .

Nem hiszszük, hogy volna a világon még egy nép, melyet arra kellene figyelmeztetni, hogy anyanyelvén beszéljen. Nyelvünk hangzatosságra, dallamosságra kiállja a versenyt bármely nyelvvel; sokkal szebb, mint a legtöbb; szépségei, melyeket egyszerű alakban már a közönséges beszédben is, művészi formában pedig a világirodalomban számottevő költőink, íróink műveiben találunk fel, olyanok, hogy igazi lelki gyönyörűséget okoznak mindenkinek.

Hát akkor miért e mellőzés? Hiányzik az érzék hozzá? Vagy az illetők nem tudják tökéletesen nyelvünket? Vagy talán gyermekeik kedvéért tesszik azt? Nem. Egyedül csak rossz szokásból. Ép úgy, mint rossz szokásból sok czégfeliraton ott látjuk a német felirást.

Nem hiszszük, hogy szükség volna e kétnyelvű felírra a mi vidékünkön. Aki ide jó, az vagy tud magyarul, vagy nem. Az utóbbi esetben úgy is kérdezősködésre szorul; hiába lenne csupán német felírás, az utmutatást nem mellőzhetné. Más lehetetlen gondolnunk, mint azt, hogy az idejövő németnek akarunk örömet szerezni, hogy nálunk — barbár magyaroknál — is gyönyörködhetik az ő nyelvében. Bezzeg nem legeltetheti a magyar ember szeméit Ausztriában, de még Horvátországban sem a magyar feliratokon; sőt füle sem gyönyörködik a magyar szó hallásában, ha csak véletlenül nem honfitársait hallja.

Méltóztassék kimenni az állomasra, bemenni valamelyik kávéházba, vagy korcsmába, vagy tessék egyszer-kétszer végig menni utcáinkon, lehetetlen, hogy német szó ne üsse meg a figyelő fülét. Nem idegenek, nem idevalók, tán külföldiekkel, de idevaló művelt emberek használják egymás közt gondolataik, érzelmeik tolmacsolására, kicserelésére.

Hogy ez az állapot egészségtelen és hogy e rossz szokásról végre-valahára le kell mondanunk, az csak természetes.

Nem érhet bennünket az elfogultság vádja; nem örömet ugyan, de elismerjük, hogy különösen közzgazdaságunk bizonyos ágaiban, leginkább azokban, melyek a külfölddel hoznak bennünket összeköttetésbe: a német nyelv használata okvetlenül szükséges. A német nyelv szép és gazdag, fejlett irodalma van, művelt embernek illik is tudnia; de itthon, magunk közt már csak a magyart szeressük.

Itthon! Hát nézzünk szét ebben a hazában, hány millió ember van, ki nem akarja érteni és beszélni nyelvünket! S a született magyar megtanulja, beszél örömet a nemzetiségeket. Szomorú jelenség ez, de szomorúbb még, midőn szükség nélkül rokonainkkal, barátainkkal, ismerőseinkkel beszélgetve gondolataink, érzelmeink kifejezésére azokatól idegen alakok, idegen nyelvet használunk.

A gondolat, az érzelem és kifejezési alakja: a nyelv között igen szoros kapcsolat van. Magyar fő gondolatát, magyar lélek vágyát, érzését igazán csak magyarul lehet kifejezni. Nincs oly franczia, vagy német ember, ki a mi Petőfinket úgy le tudná fordítani, az ő nyelvébe átültetni, hogy az azért tökéletes Petőfi maradjon franczia, vagy német ruhában. És ez így van fordítva is. No most már, ha a magyar ember németül beszél, gondolatát, érzelmét felöltözteti ugyan német ruhába, azt meg is értik, de ez nem lesz — hogy úgy mondjuk — tökéletes photographiája a gondolatnak, hanem csak általános, merev vonásokkal megrajzolt képe. Az illető tehát vagy beszéljen és olvasson mindig németül, amikor a német nyelv szelleme hatja át egész bensejét; érzése, gondolkodásmódja egészen a német észjárásnak megfelelő lesz s így ha magyarul szólal meg, valójában

leikének német gondolatát öltözteti sarkantyus csizmába és pörge kalapba. Vagy pedig énjének tolmácsa mindig anyanyelvünk legyen és csak szükség esetén használja a német ruhát.

Tagadhatatlan, hogy az oly embernek, aki gondolatainak közlésére több nyelvet szokott használni, aki majd ezen, majd egy másik nyelven beszél, a legritkább esetben szokott helyes nyelvére lenni. Ez pedig abban nyilvánul, hogy a nyelvet bizonyos idegenszerűséggel használja. Magyarul beszél pl., de eközben németes szóviszonyítást használ. Az még nem volna oly igen nagy baj, hogy akadnak olyanok, kik idegen nyelven is beszélnek, vagy kik bizonyos idegenszerűséget kevernek nyelvünkbe. Nagyobb baj ennél, hogy a rossz példa ragadós, a heiytelen kifejezéseket is könnyen eltanulják mások, az folyton terjed a nyelvben s megrontja gyermekeik, ismerőseik nyelvét is, kiknek külföldben helyes nyelvére lenni.

Tudjuk, hogy azok, kik gyakrabban beszélnek németül, nehezebben tudják gondolataikat magyarul kifejezni, ilyenkor bizonyos fokú nehézséget kell leküzdeniök, ami mindég áldozattal jár. De sokkal könnyebb lesz ezt az áldozatot meghozni, ha elgondoljuk: magyar földön élünk, magyar levegő élteti vérünket, mint magyarok vagyunk tagjai a magyar nemzetnek; s így kötelességeink vannak nemcsak a nemzet, de annak nyelve iránt is.

M—s.

SZÓLÉSZET ÉS BORÁSZAT.

Zalavármegye törvényhatósági bizottságának Zalaegerszegen 1902. évi december hó 19-én tartott rendes közgyűlése

jegyzőkönyvéből.

26972. szám

ni-902. jk-1170

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur a borellenőrző bizottságok szervezési szabályait átdolgozás végett leküldi.

nem mondja meg nekem igazán, szeretett már maga valakit életében? „En — mondá a leány — csak szülémet szeretem” „Csókolta-e már férfit?” „Soha sem”. „Hát csókoljon meg engem” — kéré Dénes s átölelte a szép Julis karsu derekát. A leány megremegett, majd hirtelen átölelvé Déne nyakát, egy futó csókot nyomott ajakára, s aztán befutott a korcsmába. Istenem — sóhajtott utána Sági — „ez a leány nagyon hasonlít Ilkához.”

Abban az éjjelben nagyot mulattak a csárda vendégei, különösen Dénes, ki szokatlan jó kedvével feltűnt mindenkinek. Éjfél tájban összenyalábolta az egész cigány bandát és Juliska ablaka alá vezetve annak kedvencz nótáját húzatta:

Edes anyám nem tudok elaludni,
Ablakomon legényt hallok kopogni,
Edes anyám ereszszen ki hozzája,
Fáj a szívem majd meghasad utána.

Minden nap találkozott Dénes a leánnyal. Egy csók, egy ölelés volt bucsuzásuk, mely annyira kiforgatta a leányt egész valójából, hogy anyja, a vén Boris néni is aggódni kezdett. „Edes magzatom” — szólt — „mi lett téged egy idő óta, beteg vagy edes vérem? „Beteg vagyok edes szülém, nagyon beteg” — szólt a szép leány. És igaza is volt.

Egy napon nagy mulatságra készültek a csárda vendégei, Sági Dénes volt a főrendező, ki gyorsan adta ki utasításait, midőn a következő táviratot kapta: Kedves Barátom. Delkényi ezredes meghívott, Kelő Ilka pedig,

ma tette le az ünnepélyes fogadalmat.” Borzasztó hatással volt ez a fiatal emberre. Először megtántorodott, majd feljajdult, mint egy sebzett oroszian. Azután szobájába ment, le vette a szegről forgó-pisztolyát és keresztül lötte beteg szívét. A vén Boris néni épen akkor ment el az ajtó előtt. Hogy meglátta mi történt, papucsát is elhagyva rohant fel-lármázni az egész házat. Mire összefutottak Dénes barátai, akkor már Juliska karjain nyugodott, ki fuldokló zokogás közt csókolgatta az élettelen.

„Leányom! edes Julisom!” — kiáltott Boris néni — „jaj mit kellett megérnem. Gyere ide edes egyetlen magzatom.” Azzal megfogta a leányt és az egybegyűlték segítségével nagy nehezen elvezette a halottól. Mindenki tisztába volt azzal, hogy a leány szerette Dénest, csak azt nem tudtak, hogy mi volt oka a halálának, míg végre a megtalált távirat mindent megmagyarázott. Julisnak azonban nem mutatták meg.

Sági Dénes barátai könnyes szemmel álltak körül az elkészített ravatal s a legfényesebb temetésre készültek.

Abban az éjjelben nagy szél fújt. Erősen háborgott a Balaton. Öreg halász kötött ki nagy ügyel-bajjal a partra, midőn erős loicsanást hallott maga mellett. „Uram bocsá!” — nem valami fehéreng ugrott a vízbe? „Ni hol jár a víz tetején” — dörmögött magában. Azzal elődta csónakát és befelé evezett. Egy erős sikoltás és eltűnt előle a habokba minden. „Uram ne vigy a kísértetbe! ez valami

elvédt lélek, nem emberi állat” mondá, vissza evezett a partra. A csárdába érve remegve beszélt el, hogy mit látott. Szavaira erős jajveszékelés hallatszott. Boris néni sirva kereste leányát. Az egész háznéppel együtt felkutatva a korcsmának minden zugát, végre a Balatonpartra mentek, hol a nagy szélben eltűnt Boris néni. Soha sem tért vissza. Ugy mondják, hogy boszorkány lett belőle és ő zavarja fel szélesend idején a tó vizét. Ilyenkor a halászok előtt éjjel megjelenik a habok közt egy gyönyörű szép leány hófehér ruhában, hosszú lengő hajjal és jár a víz tetején csalogatva az embereket mindig beljebb.

Most komoly öreg ur ott a korcsmáros, ki csak néha látogat el oda. (Rossz nyelvek beszélnek, hogy miután ott lehet a világon a legjobb turós derelyét enni, hát azért jár oda, mert otthon olyant ő sem ehetik.) Ha jószágos arczával kimegy a Balaton partra, körül fogják a vidék szegényei, kik előtt konyhája és erszénye nyitva van.

Egy-egy szegény ha jólakott nála, megtörül száját és hálálkodva mondja: Ki szivből cselekszik jót minden szegénnyel, áldja meg az Isten mind a két kezével.

Vén Badaacsony beszélt el nekem és midőn látta, hogy majd elpityeredem, saját vérevel kínált, melyből jól szopogatván, turjongatni is kedvem lett. Hogy ezt meghallotta a vén kujon, rögtön ölelésre kínálkozott és mit tehettem? — párszor megöleltem.

Szabó József.

Véghatározat.

A vármegye bizottsági közgyűlése a megyei borellenőrző bizottságok szervezési szabályait és ügyrendjét a következőképp alkotja meg:

A Zalavármegyében alakított borellenőrző bizottságok szervezeti szabályai és ügyrendje.

I. §.

A mesterséges borok készítésének és forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. XXIII. t. cz. végrehajtása tárgyában 1897. évi augusztus hó 23-án 53850. sz. a. kiadott kereskedelemügyi m. kir. miniszteri rendelet alapján Zalavármegye területén Zalaegerszeg és Nagykanizsa r. t. városokban s a sümegi, szt.-gróti, keszthelyi, pacsai, nagykanizsai, csáktornyai, perlaki, letenyei, alsó-lendvai, novai, és zalaegerszegi járásokban 1—1, a tapolczai járásban pedig 3 borellenőrző bizottság alakittatik.

A tapolczai járás 3 borellenőrző bizottságának működési területe a következő:

a) Tapolcza vidéke, mely magában foglalja Tapolcza nagyközséget s a diszeli, gulácsi, l.-tomaji, nemesvitai, t.-dörögdi, tördemiczi, és m.-apáti körjegyzőségeket.

b) Kővágó-Örs vidéke, mely a k.-örsi, k.-kállai kékkuti és szent-antalfai körjegyzőségekből áll.

c) B.-füred vidéke, mely B.-füred nagyközségre, s a csopaki, f.-örsi, nemes-pécselyi és örvényesi körjegyzőségekre terjed ki.

II. §.

Minden bizottság egy elnökből és 8 tagból áll. A bizottságok elnökeit és tagjainak felét a főispán nevezi ki, a tagok másik felét pedig a törvényhatósági közgyűlés választja.

A bizottságba mindazok kinevezhetők és megválaszthatók, akik annak működési területén laknak.

A ki az 1893: 26. t. cikkbe vagy az annak végrehajtása tárgyában kibocsátott ministeri rendeletbe ütköző kihágásért büntetve volt, bizottsági tag nem lehet.

Minden bizottság maga választja és a szükséghez képest esetről-esetre maga helyettesíti jegyzőjét tagjai sorából; de jogában áll a bizottságnak a székhelyen vagy ülési helyén (VII. §.) székelő községi, vagy körjegyzőt is a jegyzői teendővel megbízni, a ki ezen megbízásnak pontosan megfelelni köteles; a r. t. városok és nagyközségek azonban magok jelölhetik ki jegyzőik sorából azt, a ki a jegyzői teendővel megbízható.

Az irodai teendővel az a község bízható meg, a mely a bizottság székhelyét képezi, vagy a melyben a bizottság ülésez. Ezen községek ama teendőket pontosan ellátni tartoznak.

III. §.

A bizottsági elnök és a bizottsági tagok kinevezése illetőleg megválasztása három-három évre terjed; ugyanazok az egyének azonban újra kinevezhetők, illetőleg megválaszthatók.

Ha valamelyik bizottsági tag ezen állásáról lemond, továbbá ha meghal, vagy más ok miatt a bizottsági tagokra bízott teendők ellátására képtelenné válik: a bizottság elnöke vagy annak helyettese tartozik ezen körülményt a törvényhatóság első tisztviselőjének (alispán) azonnal bejelenteni.

IV. §.

A bizottsági elnök és a bizottsági tagok ezen állása tiszteletbeli, tehát sem fizetéssel, sem díjazással (napidíjjakkal, utazási vagy ügyvitel költségmegtérítéssel stb.) nem jár.

V. §.

A borellenőrző bizottság megalakuló ülését ezen szervezeti szabályzat és ügyrend kiadásától számítandó 30 napon belül megtartani s azon elnökhelyettes választani köteles.

Ezen kívül a bizottság negyedévenként legalább egy ülést tartani köteles, a melyen az elnök vagy helyettese a lefolyt időszakban tett intézkedésekről, a bortörvénybe ütköző kihágások gyanúja miatt tett feljelentésekről, az ezen kihágási ügyekben hozott

ítéletekről, az ezek ellen történt felebbezésekről jelentést tesz, s az elnök, valamint az egyes bizottsági tagok általában előadják a bortörvény végrehajtása körül szerzett tapasztalataikat és erre vonatkozó esetleges javaslatukat.

VI. §.

Az V. §-ban említett negyedéves üléseken kívül a borellenőrző bizottság annyiszor tart ülést, ahányszor ennek szüksége felmerül.

Az ülések napját az elnök vagy helyettese tüzi ki s az ülést ő hívja egybe.

Két bizottsági tag kivására az elnök vagy helyettese köteles a bizottságot ülésre egybehívni.

Az üléseket, sürgős eseteket kivéve, 3 nappal előbb kell összehívni.

VII. §.

A r. t. városi bizottságok az illető város, a járások az illető járás, a vidékiek pedig az illető vidék székhelyén (I. §.) tartják rendszerint üléseiket; azonban kivételes esetekben más helyen is ülésezhetnek.

Az üléseket az elnök vagy helyettese, ezeknek akadályoztatása esetén pedig a jelenlevők által maguk közül erre felkért bizottsági tag vezeti.

A bizottsági ülés határozatképes, ha azon az elnöklőn kívül legalább két tag jelen van. A határozatok szótöbbséggel hozatnak és jegyzőkönyvbe foglalandók.

Szavazatok egyenlősége esetén az a vélemény tekintetik a bizottság határozatának, a melyre az elnök szavazott.

VIII. §.

Minden borellenőrző bizottság tartozik a törvényhatóság első tisztviselőjének évenként január hónapban írásbeli jelentést tenni a bizottság előző évi működéséről.

E jelentésben a bizottságok a bortörvény sikeres végrehajtása céljából szükségesnek tartott javaslatukat is megtehetik.

Az alispán a jelentések beérkezése után indokolt esetben összehívja a bizottságokat együttes ülésre, mely a jelentéseket tárgyalja és javaslatait az illetékes hatósághoz terjeszti.

IX. §.

A borellenőrző bizottságnak feladata általában véve a borforgalomnak az 1893. XXIII. t. cz. szempontjából való megfigyelése, az elkövetett kihágások tekintetében az illetékes hatóságok és a jogaikban sértett érdekkörök nyomravezetése s a kihágások kihirdetésére irányuló eljárásnak megkönnyítése.

E célból a borellenőrző bizottságnak minden egyes tagjának egyenként is feladata, hogy azon területen, a melyre a bizottság működése kiterjed, állandóan éber figyelemmel kísérelje a bortermelési és borforgalmi viszonyokat abból a szempontból, hogy vajjon ott nem készítenek-e, illetőleg nem hoznak-e forgalomba olyan italok, amelyek az 1893. XXIII. törvénycikkbe, illetőleg a törvény végrehajtása tárgyában 1897. évi augusztus hó 23-án 53850. szám alatt kiadott kereskedelemügyi miniszteri rendeletbe ütköznek és nem követnek-e el más oly cselekvények, a melyek az idézett törvényben és rendeletben tiltva vannak.

Mihelyt a bizottság bármely tagja e tekintetben alapos gyanúra okot szolgáltatható körülményeket észlel, vagy éppen valamely tiltott cselekmény elkövetéséről tudomást szerez; tartozik erre a bizottság elnökét, vagy ennek helyettesét figyelmeztetni.

Ha az elnök vagy helyettese a bizottsági taggal egy véleményben van illetőleg az egy bizottsági tagtól vett figyelmeztetéshez hozzájárul, ezt az illetékes elsőfoku hatóságnak akár szóval, akár írásban azonnal bejelenteni köteles. Ha az elnök a bizottsági taggal az ettől vett figyelmeztetésre nézve nem értene egyet; tartozik erről az illető bizottsági tagot azonnal értesíteni. Ellenben ha ily figyelmeztetést nem valamelyik bizottsági tag egymagában, hanem legalább két bizottsági tag együttes megállapodás alapján tesz; akkor az elnök a bejelentést az illetékes első foku hatóságnak azonnal még akkor is megtenni tartozik, ha a figyelmeztetéssel nem értene is egyet.

(Vége köv.)

A téli fagy az idén tetemes károkat okozott. A balatonvidéki szőlőhegyek lábánál a kár 60—70%-ra is rug, lankásabb magaslatocon e százalék mindig apad, míg a hegy dereka fölött levő szőlőkben semmi kár sincs. Ismét igazolva van a régi tapasztalata: „A szőlő bizonyos határig a magasabb helyet szereti“. A téli fagy okozta károkról meggyőződhetünk, ha a bimbót keresztül metszve feketének találjuk. Az ilyen tökéken fáshajtást kapunk ugyan, de az ideai termés oda van. A téli fagyról következőre, előre megjósolható, hogy a lapszélben az idén sok helyen semmi, vagy csak kevés bor lesz. A rügyek elfagyásának oka részben a rossz ültetés, rossz metszés; különösen a zöld ojtásokat magasra döntik s mindig magasabbra hatolnak, ahelyett, hogy a csapok legalább oly mélyen feküdnének, hogy a bekapálás alkalmával az esztendő s hajtások alsó három szeme befödhető volna; mert a téli fagy ellen a leghatásosabb védekezés a magasan való befödés.

A budafoki vinczellériskolában szombaton végződik be a nagybortermelők részére szervezett borkezelési tanfolyam, amelynek husz látogatója van. A jövő héten új tanfolyam nyílik kisgazdák részére.

FARSANG.

A tapolczai ipartestület és az iparos ifjak önképző köre, évek hozza sora óta külön tartott multságukat az idén együttesen tartották meg. Mindkét egyesület vállvetve törekedett a bál sikerének előmozdításán. A békés egyetértés hatása meg is látszott a bálon. Idős iparosok is állt tudnak visszaemlékezni arra az időre, hogy az iparos bál ugy anyagilag, mint erkölcsileg ily fényesen sikerült volna. Annyi volt a nép, hogy Trattnernek termet szünek bizonyultak. Szébbnél szébb leányok, fiatal menyecskék sereglettek össze még a legtávolabb vidékről is, és hogy mindannyi jól mulatott, legjobban igazolja az a körülmény, hogy majd az egész mulató közönség a késő reggeli órákig együtt maradt. Annyi bizonyos, hogy a régi híressé vált iparos bálók egyike éledt fel és a nagy siker után valószínűleg a jó hírnév fenn is marad. Jelen voltak: *Asszonyok:* Bóday Sándorné, Benedek Edéné, Berkes Ferenczné, Böczi Antalné, Böczen Károlyné, Cságoly Pálné, Csillagné, Dabosi Józsefné, Domaniczky Sándorné, Fischer Albertné, Fodor Lajosné, (Kápt.-Tóti.) Fülöp Károlyné, Gvárdián Károlyné, Gál M. Miksáné, Hoffman Mórné, Dr. Kovács Vilmosné, Király Istvánné, Konecz Józsefné, Kovács Vilmosné, Kövesy Mihályné, Keller Pálné, dr. Lőke Mórné, Lang Dénesné, Lázár Ignáczné, Liger Jánosné, Marton Gyuláné, özv. Májerné, Mersits Józsefné, özv. Nagy Károlyné, (Jánosház.) Nagy Flóriné, Nagy Ferenczné, Németh Zsigmondné, Palkovics Lajosné, Pruska Ferenczné, Pollákné, Száblik Vilmosné, Szollár Józsefné, Tomor Gáborné, Tausz Jakabné, Tóth Pálné, Tóth Ferenczné (Sümeg), Wagner Dezsőné, özv. Valdainé, Vasáros Józsefné Bad.-Tomaj. *Leányok:* Böczen Róza és Ilona, Bertalan Nina, Csillag Paula, Fatér Ilona, Fischer Hermin, Fodor Mariska (Kápt.-Tóti), Gvárdián Mariska, Kaszás Ilonka (Bad.-Tomaj), Keller Mariska, Kerbler Mariska és Róza, Liger Vilma és Gizella, Mersits Juliska és Mariska, Nagy Irmus (Jánosház), Németh Erzsike, Piriti Teréz, Pollák Lina, Preininger Teréz (Mindszentkála), Pruska Irma, Sebestyén Ilona, Szollár Róza és Erzsike, Tausz Adél Tóth Fáni (Sümeg), Vasáros Zsófia, Valдай Szerá és Titus.

Felülfizettek: dr. Kovács Vilmos 16 kor., Marton Gyula, Csígy László 5—5 kor., Szatler Herman, Glazer Sándor, Dr. Varjas Gábor, Marton Rezső 4—4 kor., Keszler Aladár, dr. Szücs Arnold 3—3 kor., Eibeschutz Adolf, Szegletes Zsigmond, özv. Duchon Jánosné, Frisch Lipót, Hirsch Lipót, Kolmány Mór, Kolányi Ödön, Kohn József, Kolmann László, Kunze Lajos, dr. Lőke Mór, Révész S., Ujváry Kálmán 2—2 kor., Benedek, Bergman Rezső, Böczi Antal, Cságoly János, Erdélyi Pál, Fatér Károly, Guth Soma, Guth Imre, Grosz Dezső, Gál M. Miksa, Hoffman Mór, Kardos Mór, Kö-

vesdi Vilmos, Kohn Samu, Löwy B., Lóbl Béla, Lusztig Ferencz, Mersits Józsefné, Németh Zsigmond, Pauk Izidor, Pauk Vilmos, Steiner Miksa, Steiner Zsigmond, Spiegel Rezső, Szücs Vilmos, Tausz Jakab, Tomor Gábor, Weisz Soma 1—1 kor., Csonka Ottó 60 fill., Kovács Lipót, Laska Lajos Mojzer Ignác, Gvárdián Lajosné, 40—40 fill., Varsányi László 20 fill., N. N. 10 fill.

A multság bevétele 500 korona volt. A rendező bizottság a felülfizetőknek köszönetet fejezi ki.

A tapolcai iparos ifiak a tűzoltó egylet pénztára javára febr. 14-én a tűzoltó egylet nagytermében zártkörű *balyubált* rendeznek. Kezdeté este 8 órakor.

A tapolcai kath. kör febr. 22-án özv. Kovács Györgnyé vendéglőjében alaptökéjének gyarapítására zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti-díj: személyjegy 1 kor., párszámú 1 kor. 60 fill. családjegy 2 korona. Kezdeté este fél 8 órakor.

A kaszinó bál iránt egy városban, mint a környéken nagy érdeklődés mutatkozik. A rendezőség már szétküldte a csinos, izléses meghívókat. A rendezőség készséggel szolgál meghívóval mindazoknak, kik esetleg tévedésből nem kaptak volna s arra igényt tartanak.

H I R E K.

Előléptetés-ek. A m. kir. pénzügyminiszter Hrabovszky Jenő kir. p. ü. számtisztet és Cserr József tapolcai kir. adótisztet a XI. fiz. osztály I. fokozatába léptette elő.

Kinevezés. Zalavármegye községi faiskoláiról, fásításokról és járási faiskola felügyelőiről alkotott és jóváhagyott szabályrendelete értelmében a tapolcai járás három kerületébe faiskola-felügyelőül Zalavármegye alispánja a következő faiskolakezelőket nevezte ki: **A tapolcai kerületbe Szigethy Ödön tapolcai tanítót:** Tapolca, Diszel, Haláp, Sáska, Gulács, Gy.-Keszi, Bad.-Tomaj Kápt.-Tóti, Kisapáti, Tördemicz, Hegymagas, Raposka, Szigliget, N.-Vita, B.-Ederics, Les.-Tomaj, Les.-István, Les.-Németfalu, Kékkut és Salföld községek faiskoláinak felügyelőjévé. **A kövágó-örsi kerületbe T. Leki János b.-henyei lakos faiskola tulajdonost:** Köv.-Örs, Rendes, Szepezd, Köveskál, Szentbékál, Mindszentkál, B.-Henyé, Monoszló, Szent-Antal, Csicsó, Szt.-Jakab, Ó-Budavár, Tagyon, Zánka, T.-Dörög, Pula, Petend, M.-Apáti, Hegyesd és Kapoles községek faiskoláinak felügyelőjévé. **A balaton-jüredi kerületbe Csendes Gyula felső-örsi tanítót:** Balaton-Füred, Arács, Balaton-Kövesd, Felső-Örs, Alsó-Örs, Lavas, Nagy-Pécsely, Vászoly, B.-Kis-Szöllős, Nemes Pécsely, Alsó felső és közép dörgése, Aszófő, Tihany, Örvényes, Akali, és B.-Udvardi, községek faiskoláinak felügyelőjévé. A faiskolafelügyelők működésüket ez év tavasza folyamán kezdik meg.

Kitüntetés. Hunyadi János a tapolcai m. kir. vinczellérskola munkavezetőjét a pozsonyi országos mezőgazdasági kiállításon fűzfavessző munkadarabjaiért a kiállítás „Elismerő oklevelét” nyerte. Meg kell jegyeznünk, hogy Hunyadi a kosárkötést minden utmutatás nélkül a maga szorgalmából sajátította el. A szorgalom méltó kitüntetését látjuk az elismerésben.

Jubileum. XIII. Leo pápa, a kath. világ egyházfeje, kit egy jóvendülés úgy jellemezte, hogy „lumen de coelo” lesz, február 19-én 60 éves püspöki, február 20-án pedig 25 éves pápai jubileumát ünnepli. E két napon ünnepi, szent mise-áldozat fog az Urnak bemutatni, hogy az egyház nehéz, küzdelmes éveiben ily nagy szellemű és nemes lelkű kormányzót rendelt a kath. egyház élére és azt annyi ideig 300 millió katolikus öröme megtartotta. A ritka ünnepélyt február 20-án reggel, délben és este félóraig tartó harangzúgás fogja hirdetni.

A tisztviselői minősítés. A m. kir. közigazgatási bíróság érdekes döntvényt hozott, mely különösen a hazai tanításra lesz jó hatással. A döntvény így hangzik: „Tisztviselői minősítés szempontjából a ta-

nítóképezde elvégzését a főgymnasium vagy főreáliskola tanfolyamának befejeztével és az érettségi vizsga letételével egyenértékűnek kell tekinteni. (2639—1902. sz. határozat.)”

Bujkáló folyó Tapolca alatt. Már régen nem volt Tapolcának olyan szenziója, mint az, mely most tartja izgatottságban városunk lakóit. Ugyanis Tóth Pál pékmester udvarában kutatásnak. Már 14 méter mélyre lementek, midőn robbantás után észrevették a munkások, hogy a kút gödrének délnyugati oldalán egy nyílás támadt, melyen keresztül egy ember összekuporodva átbujhat. A kiváncsiság csakhamar rábirt néhány vállalkozó természetű embert, hogy betekintsenek a nyílásba. Nagy meglepetéssel tapasztalták az első kutatók, hogy a szűk nyílás csakhamar egy szélesebb folyosóvá lesz, mely 1 1/2 métertől — 4—5 méter magasságúvá is válik. Ma már uri emberek is voltak lenni tudományos eszközökkel és elbeszéléseik után közöljük a következőket. A nyíláson keresztül jutva, a folyosó észak-keleti irányúvá lesz és a kúttól 8 méter távolságra már barlanggá szélesedik, melynek hossza mintegy 50 méter. A barlang végén van egy tó, melynek vize 19°C. A levegő hőmérséklete 19 1/2°C. A tavon tul szikla falban több nyílás van, melyen keresztül bújva ismét egy barlangba jut az ember, melyben roppant mély víz van. Tovább kutatva még több ilyen barlangra akadnak. Igen szép látványt nyújt, midőn a lámpák, fáklyák fénye a vízről visszatükröződik. Növényéletnek nyoma nincs. Mész-képződés azonban nagy mennyiségben található. A régi népmonda szerint a halápi uton lévő Kincses gödörnél, ha egy rézcét beeresztenek, az a nagy tónál jó ki. Most is van ott egy kis nyílás, melyen csak gyermek tud keresztül bujni, de a víznek locogása világosan kivehető. Bizonyos már most, hogy Tapolca alatt ugynevezett bujkáló (hővizű) folyó van, mely a sziklárteg között fekvő homokot és kevésbé kötött ásványi alkotórészeket részint feloldta, részint elhordta és így nagy üregek, barlangok keletkeztek. Ez üregekben valószínű, hogy néhány kilométer távolságra el lehet menni minden irányában. E bujkáló folyó a nagy tóban jó felszínre, a mi mellett bizonyít az, is hogy hővizű és tavunk specialitása, a fürge csele (csetri) mindkét helyen nagy mennyiségben található. A felfedezésről Redl Gusztáv polgári iskolai igazgató távirati értesítést küldött a Földtani intézethez.

Attérés. Február 8-án megindító szép jelenésnek lehettek tanui a bad-tomaji hívek; e napon tette le Horváth József plébános kezébe a tridenti hitvallást és tért át a kath. egyház kebelébe egy házaspár. Dóber András ág. ev. és Poór Erzsébet ev. ref. vallású. Az átérés szertartása után Horváth József plébános, szép alkalmi beszéddel üdvözölte az új híveket. A szép szavak a templomban jelenlévő hívek szemeiből az öröm és meghatottság könnyeit fakasztották.

A tapolcai kath. jótékony nőegylet febr. 2-án tartott közgyűléséről mult számunkban közölt hirbe sajtóhiba csuszott be, melyet ezennel kiigazítunk. Az egyesület alaptökéje ugyanis nem — mint közöltük — 1826 korona, hanem négy ezerrel több, vagyis 5826 korona.

A Tapolcai Takarékpénztár a helybeli polgári fuiskola Segélyegyesületének dr. Fischer Gyula takarékpénztári igazgató indítványára 25 koronát adományozott. Az iskola igazgatósága az adományért ez uton is hálás köszönetét tolmácsolja.

Színészek Sümegen. Mint értesülünk, Kárpáti György színigazgató a napokban társulatával Sümegre érkezik, hol mintegy két héten keresztül előadásokat fog tartani.

Verekedő cigányok. Ifj. Kolompár János cigány egy vásár alkalmával megismerkedett Kolompár Mária töreki pusztai cigány-leánnyal és heves szerelemre lobbant iránta. E perctől kezdve nem volt nyugta, mert a leány tüzes szemei, eper ajka és szépséges arca elvették lelke nyugalmát. Amde hiába kért, könyörgött a leánynak és szüleinek, neki mint szegény legénynek nem adták feleségül a gazdag leányzót, ki egyéb-

ként sem vonzódott a legényhez. Mikor ifj. Kolompár János látta, hogy szép szóval czélt nem ér, — erőszakhoz folyamodott. Febr. hó 7-én este 6—7 óra tájban a sötétség lepke alatt bátyjával Kolompár Józseffel a leány szüleinek tanyájához lopódzott, a szép Márit megragadták, s e czélra az országuton váró kocsnak elakarták rabolni. A leány sikoltozására aztán odarohantak testvérei: Kolompár György, Dávid, Ferencz és Treszka és olyan háboruság keletkezett, a milyent a világ sem látott Nagy-Ida óta. Késsel, botokkal és a kocsból kiszedett löcsökkel olyan alaposan elverték egymást, hogy mindannyiuk hónapokig lesz okuk a szerelem hatalma felett elmélkedni: mert a helybeli csendőrség ez egész verekedő bandát beki-sértte a kir. járásbírószághoz.

C S A R N O K.

Beke Pálné.

(Monológ.)

Nagyon száraz a föld. Jó zápor eső kék, A szőlők is pusztul, megcsöktek a tőkék. Hiába koledált a barát minálunk, Magunknak sem termett, nem hogy mást ki- [nálunk]

Czigánybogár, csimasz, jégverés, bengá, dér, Csak minden engem ér, de minden engem ér.

Mennyi dolgom volna, sütnék, főznék, mosnék, Baromfinak árpa, malaczkoknak moslék, Gyomláljak, öntözök, malomba lemenjek, Ami sok, az hát sok; kijut egy embernek, Aki nem vak, látja, mily kérges e tenyér! Mert minden engem ér, de minden engem ér.

Senki fia kedvét soha meg nem rontom, Másnak gáderjára nekem semmi gondom, De engem szapulnak; — mind velem száll [pörbe,

Maga háza előtt egyik sem söpörne, Mit magam keresek panaszos a kenyér, Mert minden engem ér, de minden engem ér.

Gézengúz kisbíró, kötni való zsvány, Az a holtig-szomjas, mindig inni kíván! A sok gebulától elveszti az eszét, Beront, mind a bolond, kiabál összeszid, Csak nálam keresi, ha mi más veszni tér, Mert minden engem ér, de minden engem ér.

Hogyha elkallódik a szomszédom tyukja, Nem görény hordta el, bizvást én rám fogja. Csak tölem telik ki, én rám az is rám fért, A boltosnak adtam egy kis pálinkáért, Én, — aki kerülöm mint macskát az egér, Mert minden engem ér, de minden engem ér.

Nem hiszek senkinek, egész világ hamis, Mikor ellenem van a hites társam is, Munkát se igen kap, ha volna teendő: „Előbb italka kő”, mert a fő a bendő! Sokszor azt se tudja: fekete vagy fehér, Mert minden engem ér, de minden engem ér.

Ha most érte mennék, megeredne szava: „Te boszorkányképű sódrófás satrafa! Hát ki küldött érte, te pókláb, skorpió, Te csudák csudája, minden rossz, semmi jó!” Tépázná hajamat, mint a vad denevér, Mert minden engem ér, de minden engem ér.

Bizony, — nem tagadom, nekem sok bajom [van, Hogy feledjek én is iszom bánatomban: Így csak megegyezünk, meg vagyunk pör [nélkül, Az uram se zsörtül, szépen összebékül, Jobb is, ha az ember vesztég van, összefér, Annélkül is minden, de minden engem ér.

Vázsonyi Izidor.

A KÖZSÉGHÁZABÓL.

392/ki.

Hirdetmény.

A tapolcai járás főszolgabírája mint elsőfoku iparhatóság ezennel közhírré teszi,

miszerin jelentette letének aló tele lentésnel telmébe 1903. fe Tapolca ségben s kitüzetik lat ellen ezt a tá ban elő — ha c akadályu részére

Tapol

a IV. os

v

1903.

tést, nyu

állami tü

sulati és

nokok,

huzó özv

üzletveze

pénztárna

havi díja

landó fiz

tók, neve

stb. a ke

tozó ker

szolgált

toznak, a

igazgató

kos vagy

melyről a

tén kötele

üzletben

egyének

vető ható

Az ad

nyug, k

mindazok

állásokka

zendő sz

akár term

kokban é

a folyó é

előző évi

venni tar

A IV. o

dóságokr

irányzott

dása vag

cz. 31. §

birsa

az állami

nek vetet

kivetésre

megállapí

Tapolc

Németh

községi II.

A

BÓDAY

talos

ujonnan

legfinom

ból. Nag

gad min

munkát.

nyosabb

P P

Elváll

kát, ugy

tázást, a

miszerint Mandl Sándor tapolczai lakos bejelentette, hogy Tapolczán, a község belterületének szélén, a berek-utczában, sertés-hizlaló telepet szándékozik felállítani. A bejelentésnek az 1884. XVII. t. cz. 27. § a értelmében leendő tárgyalására határidőül 1903. február hó 20. ának d. e 9 órája Tapolczára a főszolgabírói hivatalos helyiségben szükség esetén a helyszínére ezennel kitűzetik oly értesítéseit, hogy akik a vállalat ellen bármi okból kifogást akarnak tenni, ezt a tárgyalás alkalmával szóval vagy írásban előadni tartoznak, különben az üzlet — ha csak köztekintetek nem szolgálnak akadályul — engedélyeztetni és folyamodó részére a telep-engedély kiadati fog.

Tapolcza, 1903. február hó 7-én.

Dr. Sághváry
szolgabíró.

Hirdetmény

a IV. osztályu kereseti adó alá tartozó jövedelmek bevallása tárgyában.

1903. évi február hó 22-ig az állandó fizetést, nyug-, kegy-, vagy tiszteletdíjat huzó állami törvényhatósági, községi, egyházi társulati és magántisztek, tisztviselők, hivatalnokok, közegek, nyug-, avagy kegydíjat huzó özvegyek, állandó alkalmazásban levő üzletvezetők, felügyelők, kezelők, könyvvivők, pénztárnokok, általában a 80 koronánál több havi díjat huzó segédek, segédmunkások, állandó fizetést élvező lelkészek, tanárok, tanítók, nevelők, írók, művészek, hivatalszolgák stb. a keresetiadó negyedik osztálya alá tartozó keresményüket a részükre ingyen kiszolgáltató vallomási iven bevallani tartoznak, azonkívül a vállalatok és intézetek igazgatósága, előljáróság, pénztár, földbirtokos vagy üzlettulajdonos, a kitől vagy a melyről az adóköteles fizetést huzza, szintén kötelezhető arra, hogy a nála, illetve üzletében állandó fizetés mellett alkalmazott egyének név- és fizetés-jegyzékét az adókivető hatóságnak nyújtsa be.

Az adókötelesek az összes rendes fizetést, nyug-, kegy-, vagy tiszteletdíjat, szóval mindazokat a járandóságokat, melyeket az állásokkal egybekötött bármily néven nevezendő szolgálatok fejében akár készpénzben, akár természetnyekben, akár egyéb járulékokban élveznek — a folyó évre, vagy ha az a folyó évre megállapítható nem volna, az előző évi állapot szerint a vallomásba felvenni tartoznak.

A IV. osztályu kereseti adó alá tartozó járandóságoknak az államkincstár megrövidítésére irányzott szándékból történt valótlán bemondása vagy be nem vallása (1875. XXIX. t. cz. 31. §.) jövedéki kihágást kepez, melynek bírsága 1—8. annyi, mint az összeg, melylyel az államkincstár megkárosított. Kározszegek vétetik az az összeg, melyet a közadók kivetésére illetékes közegek jogérvényesen megállapítanak.

Tapolcza, 1903. február 15.

Németh Jenő,
községi II. jegyző.

Glazer Sándor,
községi bíró.

APRÓ HIRDETÉSEK.

BÓDAY SÁNDOR épület- és butor-asztalos Tapolczán, keszi-utca. Ajánlja ujonnan berendezett **butor-raktárát** egy a legfinomabb, mint az olcsóbb fajta butorokból. Nagy raktár kész **koporsókból**. Elfogad minden féle épület- és butor-asztalos munkát, úgy szintén javításokat a legjutányosabb árban.

PREISZ MANÓ

szobafestő és mázoló
Tapolczán.

Elvállalok minden e szakmába vágó munkát, ugymint szobafestést, mázolást, tapétázást, aranyozást és czimfestést.

Helyben a fűtczán egy üzleti ház eladó esetleg berbe adó. Mindenkor értekezni lehet
Krausz Miksa
háztulajdonos.

ERDÉLYI PAL

ezelőtt **Leszner Ferencz** vaskereskedése, egész ujonnan átalakítva és berendezve. Ajánlja elsőrendű gazdasági **gepraktárát, borsajtókat, permetezőket, porozó és kénegező gépeket. Épület- és butor-vasalások, konyha berendezések**; úgy mindenféle, a gazdaságban szükséges vasárukat, pontos és jutányos kiszolgálás mellett.

HOCZ GERGELY géplakatos Tapolczán.

Elvállal: Malom berendezéseket, vízvezetékeket, kutak és cioset berendezéseket. Acetilen gázvilágítási felszerelést, házi sürgöny és vittámhárítók felállítását. **Sir-rácsok, vaskapuk** készítését a legdiszesebb kivitelben; **Takarék tüzhelyek**, és mindenféle épület vasalásokat a legjobb kivitelben. Ajánlja saját gyártmányu **szénkénegezőket és permetezőket**, melyeknek jóságáért kezeskedik — ugyszintén **borsajtó szőlőzúzók** és gazdasági gépeit, úgy mindenemű javításokat a legjutányosabb áron.

EGY ZONGORA eladó. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

SZŐLŐBIRTOKOSOK figyelmébe ajánlom állandóan nagy választéku raktáromat, mindenféle, a szőlőkezeléshez szükséges gépekből u. m.: **permetezők, szénkénegezők, porozók, lepkefogó lámpák** — továbbá a legnagyobb választék **szőlőprésekben**, azonkívül állandóan nagy raktárt tartok mindenemű mező gazdasági gépekből.

PAUK VILMOS
vaskereskedése Tapolcza.

Bluz-selyem

méterenkint 60 krajczár-tól 11 fr. 35 kr.-ig. Legutolsó újdonságok. Bermentve és már elvámolva házhoz szállítva. Gazdag mintaválaszték postafordultával.

Henneberg selyem-gyár, Zürich.

STIGLITZ ÁRMIN óras és aranyműves Tapolcza. Van szerencsem, mint a helyben legrégibb elismert elsőrendű óras és aranyműves, a n. e. közönség becses tudomására hozni, hogy úgy nagy arukészlet, mint olcsó beszerzési áráimmal fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy vevőimet a legjutányosabb árak mellett szolgálhatom ki.

Fali óra	2 frt. 20 kr.
Nikl remontoir óra	3 " 50 "
Ezüst dupla fedelű remontoir óra	6 " — "
Ezüst lánc	1 " 50 "
Ezüst tula dupla fedelű remontoir óra	9 " — "
14. ka. arany lencse-függő	1 " 80 "
14. ka. legszebb arany-tüggő	3 " 50 "
14. ka. arany gyűrű	3 " 50 "
	stb. stb.

Minden árut jótállás mellett és versenyképes áráért szállítok. Mindennemű javításban specialista! Ajánlom a legújabb berendezett **szines fényképet**, int: **mellű, zsuzsu, nyakkendő, kezelő, gomb** stb. arany, ezüst arany ova és broncekeretben. Kiváló tisztelettel Stiglitz Armin óras és aranyműves Tapolcza.
41—52.

HIRDETÉSEK.

Rum, Cognac, Szilvórium,

likőrök, likörkrémek stb. az általam készített vegytiszta eszenciák és kompozíciókkal házilag $\frac{1}{8}$ sőt $\frac{1}{4}$ részben olcsóbban állíthatók elő, mint készen vett áruk. **Árjegyzék és használati utasítás ingyen és bérmentve.**

Baros Gábor,

Budapest, VII. Dohány-utca 1. szám.
Eszenciák és Kompozíciók gyára.

UHLRICH JÓZSEF

templom-, díszlet-, szoba-festő és mázoló
Tapolcza.

Elvállal a legkivalóbb rajztechnikai rajzok szerint (tisza stylü) a most divatos **Secessiós, Angol, Rococo, Barokk, Renaissance és Góth stylü** szolid színezetű **szoba, terem- és templom-festészetet és czimírást. Mázoló és fenyező** munkákat, mindennemű **fa-utáztatot és márványozást, aranyozást és tapétázást**, valamint minden e szakba vágó javításokat a legjutányosabb szolid és pontos kiszolgálás mellett.

22 éve a legrészletesebb bel- és külföldi minta- és festék-gyárakkal állandó összeköttetésben és így mintáim mindig a legújabb divatuak és bármely butor szerint színezhetők, festékeim valódiak és szintartók, nedves falakra is jótállás mellett alkalmaztatnak.

3-12

Legolesőbb bevásárlási forrás! WEINER ÉS JAKOBOVITS áruházában

Budapest, VIII. kerület kerepesi-ut 75/b. a központi pályaudvar közelében.

12 és 16 frt. legújabb szabásu **oros ruhák** legdivatosabb kivitelben saját műhelyünkben.

Szady Ciottali sima béleletlen	1 frt. 90
Ugyanaz 2 volánnal v. szerpentinnel	3 — 3.50
Orosz bluz hozzá	2.50 — 3
Legújabb szabásu aljak divatos homespun és cibilib kelméből	5.50, 6.50, 8, 9
Selyem alj elegans kivitelben szerpentin fodorral és volánnal	9, 10, 12
Inglbluzok legfinomabb divatselyemből csikkal és asour attóréssel	9, 10, 12, sima taft-selyemből 4, 5, 6, nyers selyemből 2, 2.50, 3
divatos francia szövetből	2.50, 2, 3.50
téli jól mosható flanelből	95 kr. Vászón és schiffon a legnagyobb választékban 3 frttól feljebb,
Téli pongyola divatos flanel, barket vagy eskimó flanelből	3, 3.50, 4, 4.50 5.

Barketruha ingbluz vagy orosz szabásu bluzzal 2.50, 3, 3.50

Teljes menyasszonyi kelengyék.

Különösen figyelmébe ajánljuk a nagyérdemű közönségnek **kabát, paletó, gallér és gyermekköpeny osztályunkat.**

Minden egyes darab saját műhelyünkben személyes felügyeletünk alatt készül a legdivatosabb keimből és legjobb fazon szerint **Kabát, paletó és gallér** 5 frttól, **gyermekköpeny** 2 frt. 50 kr. tól feljebb. Dus raktárt divatos szövetekben női és uri fehérneműkben. Megrendelésnél elegendő a felső és derék bőség és alj hossz megjelölése esetleg jól álló derek beküldése.

Romlott borokat

dohos, penész vagy hordóizüeket és szaguakat

azonnal és feltétlenül megjavít a **BONORAL**

mely teljesen iz és szagnélküli folyadék s a bornak idegen izt nem ad.

A BONORAL

ugy hat, mint valami derítő szer: a kellemetlen dohos izt tartalmazó alkotórészeket (és csupán ezeket) a borból kiválasztja és magában tartja úgy, hogy egyszerű lefejtéssel a tiszta bortól elválasztható

Hatása biztos!

Ára egy hektóra 3 kor., öt hektóra 14 kor.

használati utasítással együtt

Kapható:

Erdős Jenő

gyógyszerésznél. Egerben (Hevesmegye) 2-24

Jorgo János

órás gyári raktár Wien III 4. Rennweg Nr. 75 B

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált arjegyzekemet ingyen és bérmentve megkaphassa. oleső bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigorúan tisztességes, rás, edés teljesen kizárta.

Órajavitási műhely.

Mindenemű zsebórába új rugó helyezése 40 kr. Minden vásárolt vagy javított órát kezeséget vállalok. Kivonat a nagy arjegyzékből:
7787. sz. legolcsóbb legjobb strapaczióra nick keltokban 36 órai járással 2 frt. 30
8039. sz. valódi ezüst panczellánc 15 gr 1 frt
7858. sz. ezüst remontoir, dupla fedél 5
7988. sz. Ingaóra úti művel 2 súlyal 130 cm. magas 11 50
7929. sz. Jó ebresztő óra 1 20
Szíveskedjek nevemre és házsámomra 75 B. pontosan figyelni.

Ne vegyen senki hangszert

Reményi Mihály

mű-hangszerész

legújabb képes arjegyzekét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik

Budapestről,

Király-utca 44 I sz.

Nincs többé tyukszem!

Ha tyukszemétől meg akar menekülni, úgy elegendő egy kísérlet a törvényesen védett és biztosan ható

Denzinger féle

„Viktória” tyukszem kenőcszel

a melylyel a legkeményebb tyukszemtől lehet megszabadulni.

Egy tégely ára 1 korona 30 fillér: 1 kor 50 fillér beküldésénél bérmentve. Kapható feltalálónál:

Denzinger Ármín, Ujvidék

Kapható minden gyógyszerárban és droguista üzletben.

Minden háziasszony

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és jóízre való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávét használja.

Tiszteletteljes kérelem: A bevásárlásnál ne kérjen egyszerűen »maláta kávét«, hanem mindig határozottan — Kathreiner-féle — Kneipp-maláta kávét, s azt csakis az itt ábrázolt eredeti csomagokban fogadja el!

Első magyar varrógép-gyár r.-t.

fióktelepe.

Varrógépek: **Adria-, Kayser-, Centrál-Bobbin**, ugyszinte minden másfajta himző-készülékkel, valamint mindentéle **gazdasági gépek, permetezők, kénporfúvók, borsajtók, szénkénegezők** nagy választékban gyári áron kaphatók

WEISZ GYULA

gazdasági- és varrógép-raktárban
Tapolczán.

Varrógépek 5 évi jótállással havi és heti részletfizetésre is kaphatók.
Ingyenes oktatás géphimzésben.

3-10